

Переклад українською Наталії Бельченко/
na język ukraiński przełożyła Natalia Belczenko

* * *

Jak niewiele ma znaków to ubogie ciało,
Gdy chce o sobie samym dać znać, co się stało...
Stało się, bo się stało! Już się nie odstanie!
Patrzę ciągle i patrzę, jak gdyby w otchłanie,
I ciągle nasłuchuję, czy kto puka w ciszę?...
Nie dlatego, że widzę, nie przeto, że słyszę.
I usta moje bledną, a to ten ból biały
Nie dlatego, że zmarły, lecz bardzo kochaty,
I uśmiech nie dlatego trwa na nich przelotem,
Żeby się uśmiechały... sam uśmiech wie o tym.
A gdy ciebie wspominam – świat mi cały gaśnie,
Bo tak oczom potrzeba – tak chce się im właśnie!
A dłonie załamując, wiem, że nie z rozpaczy,
Lecz nie mogę inaczej – nie mogę inaczej.

* * *

Небагато є знаків у бідного тіла,
Щоб означить, що сталось, що його змінило...
Сталось так, як повинно! Інакше не буде!
Все дивлюся й дивлюся, неначе у нурти,
Довго слухаю, може, у тиші хто стука?...
Не тому, що для зору та слуху – спонюка.
Не тому бліднуть губи, що час помирати,
Білий біль – від того, що кохався багато.
Не тому в них блукає усмішка зникама,
Щоб всміхалися... все це усміщці відомо.
А тебе пригадаю – навколо світ гасне,
Бо очам так потрібно – їм хочеться, власне!
А заламую руки – не від безнадії,
Та інакше не можу – інакше не вмію.